

Ακτινογραφία της κοινωνίας είναι ο Κηφισός

Δημήτρης Κουτσογιάννης (<http://www.itia.ntua.gr/dk>)

Αν. Καθηγητής, Τομέας Υδατικών Πόρων, Σχολή Πολιτικών Μηχανικών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

Ο Κηφισός, χαρακτηριστικό παράδειγμα κακοποίησης του φυσικού μας περιβάλλοντος, είναι μια ακτινογραφία της κοινωνίας μας. Τη στιγμή που διεθνώς (ιδιαίτερα στην Ευρώπη) κυριαρχεί η αντίληψη της προστασίας του νερού και της επαναφοράς των κακοποιημένων ποταμών στη φυσική τους κατάσταση, στην Αθήνα μετατρέπουμε τον Κηφισό σε οδικό άξονα και σε οχετό. Η κοινωνία μας, με ελάχιστες εξαιρέσεις, δεν διαμαρτυρήθηκε. Οι κυβερνήσεις μας και οι τεχνικοί τους σύμβουλοι ήταν ευτυχείς για τη συνδυαστική λύση «δύο σε ένα» που τους γλίτωσε από απαλλοτριώσεις για την κατασκευή του οδικού έργου, υλοποιώντας ένα υδραυλικό σχεδιασμό περασμένων δεκαετιών, ανεπαρκή για τα σημερινά δεδομένα, και αδιαφορώντας για τα προβλήματα από την κάλυψη του ποταμού καθώς και από την εκβάθυνση της κοίτης (στάσιμα νερά, δυσωδία). Στο ανάντη τμήμα του Κηφισού, εκεί που η κεντρική κυβέρνηση δεν έδειξε καταστροφικό ενδιαφέρον, το έργο ανέλαβαν δήμοι (με έργα οδοποιίας και επεκτάσεις πολεοδομικών σχεδίων), δημόσιοι οργανισμοί (με κτήρια και αμαξοστάσια), καθώς και ιδιώτες (με βιομηχανικές δραστηριότητες, αυθαίρετη δόμηση, απόρριψη υλικών και κάθε είδους ρύπανση). Δυο αναλαμπές κρατικού ενδιαφέροντος για την αντιστροφή της υποβάθμισης (καθορισμός ζωνών προστασίας το 1994 και δημιουργία φορέα προστασίας το 2002) έμειναν στα λόγια: ο φορέας δεν χρηματοδοτήθηκε (ούτε με 1 ευρώ) και οι πρωτοβουλίες του προς την ΕΕ δεν υποστηρίχτηκαν.